

F 2739/13786

1906 წ.

საქართველოს
პარლამენტის
პროცესული
ბიბლიოთეკა
გაზეთი ლიხს
წლიურად... 5 მ.
6 თვით... 3 მ.
თვიურად... 50 კ.
განსაღება პირველ გვერდს
ზედ სტრ... 10 კ.
მეოთხე გვერდს... 5 კ.

პირველი წელიწადი.
რიმდამსი:
თბილისი, გრიბოედოვის ქუ-
ჩა, სახლი № 5.

სახლი ფრომბე

ყოველ-ღიუხრი გაზეთი

ცალკე № ლიხს 2

ცალკე № ლიხს 2 კ.

თბილისი, ოთხშაბათი 1 (14) მაისი 1906 წ.

№ 1

სახლი ფრომბე

ყოველ-ღიუხრი საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი.
წლიურად 5 მან., 6 თვით 3 მან., თვიურად 50 კაპ. ცალკე № 2 კაპ.
ბაზეთის დაყვანა შეიძლება:
თბილისში: რედაქციის კონტრაქტი, გრიბოედოვის ქუჩა, სახლი № 5.
ქუთაისში: „გაზეთი“ - ს. შანჭავაძისა.
ბათუმში: „გაზეთი“ - ს. შანჭავაძისა.
ბაქოში: ა. ნ. ზაქარაიისა, გელაგინთან, ნაყენ-პროუტის ქუჩა, № 39.
რედაქციის კონტრაქტი ღია არის 9-2 საათამდე.

თბილისი, 1 მაისი.

გაზეთების მკითხველებს, რამდენადაც ეს შესაძლებელია ეხლანდელ განსაკუთრებულ პირობებში, ჩვენს სოციალურ-პოლიტიკურ ბრწინს, სარგებას.
ამ საერთო მოძრაობისა და მტელარების დროს საზოგადო არსიც ძალიან აირღვრა. საქმე არ ეფინება შეზღუდულობას. ახარს, და ეს გარემოება ძლიერ ხელს უწყობს აღდგენას.
გაზეთის მოვალეობა, კრიტიკის ქარ-ცეცხლში გაატაროს აწ არსებული სოციალ-პოლიტიკური მოღვაწეობის. რასაკვირველია, ჩვენს საზოგადოებაში კათოლიკე ან არა კათოლიკე ვიყურობთ, რომ უფრო ჩვენი აზრს გამოვხატოთ. გვრწამს მხოლოდ, რომ კრიტიკა არის ერთადერთი საშუალება შემხარბრების გასაშუალებლად. ამას-კი გულხდით აღვივებთ: არა გვრწამს რაიმე მოღვაწეობის ბრმა თქვენება, მოგება, და არც მიგვანია არაფერი შეუძლებლად, ვითარცა რომის ბაზი.

ჩვენი რწმენის ქვეყნის დროს ითვისებდება:
გვრწამს თავისუფლება ეროვნული, უფრო ამგვარი რწმენა ბევრ „მართლ-არწმუნეს“, მონაბობის უღელ ქვეშ აზრდის, გაუკვირდება. აბა რა არის აქ საკვირველი! ეს რწმენა ისე-ივე ბუნებრივი, წარმოადგენს მოვლენას, როგორც, მაგალითად რწმენა, რომ აღმართის ფიზიოლოგიური მოხვედრეობა სხვა-სა, მოძრაობა, ლი და სხ. მე ქართველი ვარ. მას სურს აღვივარდო ჩემს ენაზე, ეი-პასაკო ჩემს ენაზე, შევადგინო შეველოთან კავშირი საერთო აღწერულ საქმიანობის, ვიზრუნო ჩემი განვითარებისათვის, და ახელი შევეუწყო კაცობრიობისათვის წინსვლას. სამწუხაროდ, ეს ბრძოლი მიდრეკილება აღმართისა და საკინად ასავდებია. სიტყვა „ლიბერალიზმი“ საგინებლად შე-

იქნა. ნუ თუ ცალმხრივი არ არის ამგვარი შეზღუდულობა? ნუ თუ ერთგვარად უნდა დავფასოთ „კატკო-ვი“ და „მაძინი“, „ტრეზოვი“ და „გაზიბალონი“? ნუ თუ, ვინც ერთგულ ინტერესებს ემსახურება, ყველა გასაკიცხია, ყველა ჩამორჩენილია, რეტროგრადია? არა და ათასჯერ არა.

ჩვენ უნდა გავკიცხოთ ის ნაციონალიზმი, რომელსაც სურს თავისი ცნობა სხვა ერებზე გაბატონება, ე. ი. ნაციონალისტური მონათმფლობელი. ამგვარი იყო კატკოვი, ამგვარები არიან გრიბოედოვი, მეშჩერსკი, სეფი-რინი და სხ. და სხ. ესენი ჰქადაგებენ სუსტი ერების ჩავრას. აი ამათ უნდა ეუწოდოთ შოვინისტები. ჩვენ თავიანთსა ესცემთ მაძინის, ჰარნელის და სხვებს, რომელნიც იბრძოდნენ ეროვნულ თავისუფლების მოსაპოვებლად, ესარჩებოდნენ ღმირებულ ერებს...

მაგვრელსა და ჩავრულ ერთა შორის რაღაც ჩამოვარდნილია ეროვნული ბრძოლა, ყოველი კეთილ-შობილი კაცი ჩავრულისავენ უნდა იყოს, მართალია, ამ შემთხვევაში იგი იქმნება „ნაციონალისტად“, მაგრამ ამ კეთილ-შობილ ნაციონალიზმს საერთო არა აქვს-რა სხენებულ შოვინისტურ ნაციონალიზმთან. საზოგადოდ, ეროვნული ზნეობა ამ სიტუაციაში შევიძლება გამოვხატოთ: „ნუ უსურვებ სხვა ერს ნუ-ჩაფერს, რაც შენი ერისათვის არა გასურს“ და ვინც ამისთვის „შოვინისტს“ ღვევს, ნება გვაქვს, კიდევ უარესი სახელით მოვითხოვოთ, ე. ი. ეუწოდოთ მას მონობისა და დავაფრების მოტრფიალე და კიდევ უარესი.

გვრწამს თავისუფლება პოლიტიკური. ჩვენი იდეალია უქილურესი დეცენტრალიზმი. არა გვრწამს დევანდელ პირობებში სოციალურ-პოლიტიკური განვითარება უზარ-მაზარი სახელმწიფოსი... ცენტრალიზმი აღვივებს ბიუროკრატის, სთესავს მტრობას ერთა შორის, ჰქსაქსავს

შრომელ ხალხს და საზოგადოდ, პროგრესულ ძალებს. რაც უფრო პატარაა პოლიტიკური ერთეული, მით უფრო ადვილია შეერთება მე-ბრძოლი ელემენტებისა, მით უფრო სუსტია ბიუროკრატია და შესაძლებელია წინ-სვლა, პროგრესი. ვინც თავიანთსა სცემს ცენტრალიზმს, იგი, მაშასადამე, თავიანთსა სცემს ბიუროკრატისა და მილიტარიზმს...

გვრწამს სრული ეროვნული ავტონომია, რადგან აღმართები მხოლოდ მაშინ გააგებენ ერმანეთის გაქირებასა და მოთხოვნისა, როდესაც ერთმანეთის ენა ეცოდნებათ. იქ, სადაც ეს ენაზედ მოლაპარაკებელი ცხოვრებს, თვითუფლება მოქალაქე ასი ენა უნდა იცოდეს, რომ გაიგოს ყველა ერების საქირებაზე და, რაკი ეს შეუძლებელია, მათი განუ-შორებელი, განუყოფელი პოლიტიკური ცხოვრება არცერთი ცნობისათვის არ იქნება სასარგებლო.

გვრწამს თვითნებური ეროვნული პოლიტიკური ერთეულის ავტონომიური თემებად დაყოფა, რადგან ნამდვილი თვით-მმართველობა და თავისუფლება მხოლოდ იქ არის, სადაც თვითნებური მოქალაქე თვითნებურად ღებდა პარლამარ მონაწილეობას საპოლიტიკო საქმეების განხილვისა და გადაწყვეტაში.

გვრწამს თავისუფლება ეკონომიური, ბედნიერება მხოლოდ მაშინ დამყარდება ქვეყანად, როდესაც მოსახლე ეკონომიური ჩავრის, ექსპლოატაცია. უარ-პოვითი კერძო, კაპიტალისტური წარმოებას აღვივრებთ კოოპერატიულ წარმოებას.

გვრწამს თავისუფალი კრიტიკა. უარ-პოვითი ფანტაზმს. პატრისა ესცემთ მოპირდაპირის აზრს. სიტყვის თავისუფლებას. ბრმა ფანტა-კოსობა და მოპირდაპირის აზრის დევნა შეშვერის მხოლოდ ბიუროკრატისა და არა თანამედროვე პროგრესული დასს.

ამასთანავე აღვნიშნავთ ყოველ-გვარ მოვლენას შინ და გარედ, რომელსაც თანამედროვე აზვითებული ცხოვრება წამოაყენებს.

ეს არის ჩვენი გრწამი და ამ აზრების ცხოვრებაში გაერცელებასა და განხორციელებას ეცდება „ახალი ღრეობა“.

წელია დღეს გაზეთის საქმე ყოველგან და განსაკუთრებით ჩვენში, მაგრამ მიუხედავად იმ ეკლიან და სახიფათო ბილიკისა, რომელზედაც

სვლა მოგველის, ჩვენ მაინც გაბედულად მოვდევით შენთან, საყვარლო მკითხველო, მისთვის კი არა, რომ გაგვართოთ, ან შური და მტრობა ვთქვით შენ და შენ მოყვასთან შორის, ამის მოტრფიალე ახლა ბევრია უჩვენოდ, — შორს ჩვენგან ასეთი მაგენ აზრი! — არა, პირ-ჩეთი ზეთის ხილის ტრეტი ხელში გიხალვოდებით, რომ სიყვარული ჩამოგვადოთ მოძვეთა შორის.

იმ დროს, როდესაც ძველი შენობა ინგრევა და მის ნანგრევებზე უნდა აშენდეს ახალი, ჩვენ განვიზრახეთ შენთან ერთად ვარჩიოთ, როგორ მოგაწყობო ჩვენი ცხოვრება, რომ შედგებში უფრო ბედნიერად ვგრძნობდეთ თავს.

წინდაწინ ვიცით, რომ დიდ მოვალეობას ვიდებთ ჩვენს თავზედ, მაგრამ განუხლებელი სიყვარული შენ-დამი გვაბედნიერებს ამას.

ცულ დროს მოგვინდა გაცნობა! ჩვენი ქვეყანა აობრებულ წალკოს წაგავს:

ქალაქები და დაბები გადამწყვრი, სოფლები აწიოკებულნი, ვაქცანნი მუხლ-მოდრეკილი, ჩვენი დედები და დანი შეღახულნი, უწმინდესი გრძნობანი შეგინებულნი, ცხებები გავსებული ჩვენის ძმებითა და მამებით, რომელთ ნებაც არა აქვთ იკითხოთ, თუ რისთვის, რა დანაშაულობისათვის მოვეკლინათ მათ ეს უბედურება.

აი ასეთი დროს განვიზრახეთ გაზეთის დაარსება. რა დავიშალოთ, სანამ გადავწყვეტდით, ბევრი ვიფიქრეთ, გავითვალისწინეთ კიდევ რა მოგველის, მაგრამ ვერაფერა ვერ შეგვიჩა ჩვენი განზრახვა. გინ-ვა და კენესა, რომელიც მოსამის ხალხის გულის სიღრმედაც, გვიორ-კეცებს ენერგიას და გვაძლევინებს ყოველს დაბრკოლებას, რომელიც წინ გვედგება.

ჩვენ იმ აზრისა ვართ, რომ გაპროვებში გინდა დახმარება, თორემ გაშლილს სთვრებ „მრავალ-ამი-ერის“ შემოახებას არაფერი დაგვამდ-ლოს.

ეს ყველაფერი კარგია, შეიძლება მომიგო, მაგრამ თქვენ ვინ ბრძანებდით, ან თქვენი „ახალი ღრეობა“ რომელი მოძღვრების მქადაგებელი იქნება, ან რომელსა ამ რასებულ „პარტიას“ ეუფლებით? ამაზედ შეგ-ვაძლავა მხოლოდ მოგვით, რომ „ახალ ღრეობას“ მიზნად ექნება სიმართლე და კემარტება მკი-

ნო მომეთა შორის, ტანჯულთ შეუმთუბუქოს მწვევე ხვედრი და ადგილი უჩვენოს ცხოვრების სუფრაზედ ზედისაგან დაჩაგრულთ.

„ახალი დროება“ ცდებდა შეარჩევს ბრმა წინამძღოლთა მიერ გადაკლებული თანამოქმედნი, არაერთმანეთის დაჩაგრვის და ძალ-მომრეობის ნაცემად, რათა შეერთებულის ძალით ქართველმა ერმა იერიში მიიტანოს საყაობრიო უფლებათა მოსაპოვებლად...

მეზობელ ხალხთა მიმართ, რომელთა შორის ბედმა არგუნა ქართველს ერს ცხოვრება, ვცდებით ვთხოვთ თანხმობა და სიყვარული.

მხოლოდ გამუდმებულის შრომით, კეთილშობილურის მეტოქეობით და განაპოვებისაკენ მისწრაფებით შეუძლია ქართველ ერს მოპოვოს ხალხთა შორის საპატიო ადგილი. აი ამ მიზნის განსახორციელებლად იბადება „ახალი დროება“.

ეს არის ჯერხანად ჩვენი აღსარება, ჩვენი გულის-ნადები. ამ გზას ჩვენ არ ვუღალატებთ, სხვა დროსა და გარემოებას დავეცდებით...

ორგვარი განცხადება.

საოცარია ჩვენი მდგომარეობა. რაც სხვაგან ჩვეულებრივ მოვლენად არის ქცეული, ის ჩვენთვის შეუძლებელი გამხდარა. და რაც ადამიანისათვის წარმოუდგენელია, ის ჩვენთვის თითქმის დილის ხნიდან დაკანონებულიც არის...

მაგალითად: ინგლისელს რომ სასწავლებელში შეჰყავს ბავშვი—არც კი იკითხავს, რა ენაზედ არის სწავლაო, მან იცის რომ ბავშვს ინგლისურს ენაზედ უნდა ასწავლონ, აგრეთვე ფრანგს—ფრანგულზედ ემუშავეს სწავლა, იტალიელს—იტალიურზედ, ჩინელს—ჩინურზედ, სპარსელს—სპარსულზედ და სხვა.

ფულებთონი

მთელი ქვეყანა, მთელი განათლებული კაცობრიობა საოცარს უწოდებდნენ შეცქერის დღეს დიდ რუსეთს. რუსეთის საოცარი ამბების წინაშე გაქრა მაროკო და მაქედონია, გაქრა ყველაფერი. ევროპის პრესა სასიკეთესი ამბებით. ნეტა რა ხდება ამისთანა? რა მოუვიდა ამ საუკუნოვებით ძილში ჩაფლულს უზარმაზარ ქვეყანას? გადახედოთ მის სოფელ-ქალაქებს. რას ეხედათ იქა? ინთხევა აუარება სისხლი, იწვის ხსოვნები, საღებურდება ხალხის ქონება, ისმის თოფ-ზარბაზნის გრილი, პრიალებს მზეზედ ხმალი და ხანჯალი, სკეტს ყუმბარა, გრიოლებს ტყეის მტყორცნელი, მუშაობს მარადთ წითელი ჯალათი საჩოხელისთან, ერთი სიტყვით საოცარის სიმკაცრით მოქმედებს ყოველივე, რაც კი ადამიანს მოუგონია ადამიანის სასიკვდილოთ. მთელი ქვეყანა სამხედრო ბანაკათ გადაქცეულა, ომია, ომი გახურებული... ლხინობს და ნაფარდობს საზიზღად.

ურზედ, ჩინელს—ჩინურზედ, სპარსელს—სპარსულზედ და სხვა.

წარმოვიდგინოთ, რომ ეხლა უთხარიო ინგლისელს: შენმა ბავშვმა სასწავლებელში ჩინურს ენაზე უნდა ისწავლოსო—რა თქმა უნდა, გარკვევა, ის ვერც-კი წარმოიდგენს ასეთ უცნაურობას. ან ფრანგს რომ უთხარიო: სასწავლებელში მივიღებთ შენს შვილს, მაგრამ სწავლა სპარსულს ენაზედ უნდა დაეწყებოდაო—უთუოდ გამწვანდება. მაშ გავიცვას საზღვარი არ ექნება და თვითელი მათგანი, თუ გიყვარა, ცოტად შერევილად მაინც ჩაგთვლიათ. ეს უეჭველია და აუცილებელი.

ეხლა ქართველს უთხარიო: ვასწავლით შენს შვილს, მაგრამ სასწავლებელში ყველაფერი დედ-ენაზედ, ქართულად უნდა ისწავლოსო. ამის გაგონებაზედ ქართველი იმ ინგლისელზედ უფრო ბავშვად კი არ გარკვევა, არამედ მტუბად. ისე უცხად უნდა მიიღებს ამ ახალ ამბავს.

არ გავიცვას მხოლოდ მაშინ, თუ ეტყვიან: ბავშვს ვასწავლით სრულებით უცხო ენაზედ, ოღონდ ქართულის გაცეითილი მხოლოდ ორჯერ ეწევა კვირეში, ისიც ძველად და, თუ გიძნის ასაკი აიშორებსო. აიას გაგონებაზედ კი ქართველს გული დაუშვიდება და დარბუნდება, რომ მისი შვილი ნამდვილ განათლების გზაზედ იქნება დამდგარი...

აი, ამნაირად ვართ ნიადაგ-შეცვლილი და გაუკუღმართებული! რაც სხვისათვის განსაკუთრებულია და გასაშტერებელი, ის ჩვენთვის ჩვეულებრივი და სასურველი გამოდის. აი არეუ-დარევაჲ ამას ჰქვია...

მთელი საუკუნე ჩვენი სწავლა განათლების საქმე უკუღმართ გზაზედ

რო სიკვდილი, მკის და ცეცხლს ათასობით ქალსა და კაცს, ნორჩსა და მოხუცს, და ამა წელიწადზედ მეტია რაც გძლედა სიკვდილის სატანური ღიზი და ზემი; წელიწადზედ მეტია რაც წითლად იღებდა შვილობიან მცხოვრებთა სისხლით ქუჩები და ველ-მინდორი, წელიწადზე მეტია, რაც იესება ტუსადებით ციხეები, რაც ისმის მომაცდევთ მწარე კენესა და ნამუს-ახილ დიაცთა წილი-კივილი. ცრემლი, ტანჯვა, წამება, კენესა და ვაება შეხვედრულან ერთ უცნაურ ჰანგათ, ეფინება კილით-კილიდ მთელს ქვეყანას, წვდება თვით ზეცას, მაგრამ სდუმს ქვეყანა, სდუმს ზეცა... ორთავე თითქო მზერათ ქცეულან და გოაცებით უცქერენ, თუ რა ხდება რუსეთში.

რა მოუვიდა ამ ქვეყანას? ვინ შემოვიდა? ვინ სწავეს და ბუგავს? ვინ ანადგურებს?

ვინ ღვრის ასე უღმობღოთ ხალხის სისხლს? გადახედოთ კარგათ. არ ჩანს გარეშე მტერი, ვერ გეზერთ უცხო ლაშქარს. მაშ რა ამბავია? ამბავი უცნაური და საშინელი...

მიმდინარეობს, რაც-კი სხვაგან ქვეყნებდად ედება სწავლა-განათლებას—ეს ჩვენ სასწავლებელს აკლდა და ეხლა? აკლდა. ისე-კი შევეჩვიეთ ამ უცნაურობას, რომ ბევრი ვერც-კი პერძაობს ამ ნაკულულებას.

სასიხარულოდ ეხლა ერთი პატარა ჯგუფი შემდგარა ქ. თბილისში, რომელსაც განუზრახავს. პირველი ენკინსთილად ვაყვებისა და ქალბისათვის მოსამზადებელი განყოფილების დაარსება ახლის გეგმით, სადაც ყველა საგნებს ქართულს ენაზედ ასწავლიან. ძიუხედავად იმისა, რომ ეს გააოცებს ქართველს საზოგადოებას, მაიხც გარდაწყვეტილია თურმე ამ გეგმის განხორციელება.

ერთი საუკუნის მრულე სიარული დაგვიპირდა ამ უტყუარი ქეშარიტების შესაგნებად. რა გეწყობა! სხვისი წყალობით წყვდიადი ძიუხუთ ეს შეგვიანებული ძიუხუთ სიხვიც ახლად მისაგებებელ რამედ გავგზავნიან...

—3—

ახალი ამბები

— პოლიტიკურ დანაშაულებათა განთავისუფლება. ამ დღებში გენერალ შირინიხის განკარგულებით ქუთაისის ციხიდან 119 კაცი განათავისუფლეს. მათ შორის ბევრი ჰოლანდურ-ურეთი.

— სამოსწავლო ოლქის ახალი მზრუნველი. როგორც გავიგეთ სამოსწავლო ოლქის ახლანდელი მზრუნველი ზავდსკი თავს ანებებს თანამდებობას და მის ალგას ინიშნება ვარშავის რეალურ სასწავლებლის დირექტორი არგუთინსკი-დოლოგო-რუკოვი.

— ბერების დეპუტაცია. თფილისში

რისთვის ელტენ ხალხს და ანადგურებენ მის ქონებას? რა ჩიილია ხალხმა ამისთანა? რა დააშავა? არაფერი. გლეხმა მოითხოვა მიწა, მუშამ პური და ღარი, უფიცმა შკოლა, მონამ კაცური უფლებანი, ცოდნამ და ნიჭმა ფართო ასპარეზი, ერმა ავტონომია, ადამიანმა კი სიმაღლე და თავისუფლება... აი უდიდესი დანაშაული! აი რად განრისხდნ ბატონები! აი რად ნადგურდნ ქვეყანა! აი რად იღვრება უმწყო ხალხის სისხლი!...

შორეულ აღმოსავლეთის უმაგალითო ამბებმა, შიმოშუმ, ოღას ნადგებმა და არისკას ზარბაზნებმა, ტუსიბმა, მუკდნმა და პორტ-არტურმა გააღვიძეს უცრეო საღათის ძილით გარინდული რუსეთი, აუხილეს თვალს დიდ ბუმბერაზს და დაანახეს ნათლად ბიუროკრატიულ რეჟიმის სიღამლე და სიღუბნე; საუკუნოვებით დაჩაგრულ მონას ჩაესახა გულში უკეთეს მომავლის იმედი. მისმა ოცნება-სურვილმა გაშალა ფრთები და იწყა ნავარდი. რუსეთმა იგრძნო, რომ იგი ძლიერ ჩამორჩა განათლებულ ევროპას, რომ მას გა-

ჩამოვიდა ახალ ათონის მონასტრის ბერების დეპუტაცია და წარუდგინა მისთვის. ბერებმა სთხოვეს ნაგებობის დათმობა მათ მონასტრის ახლო მდებარე თავისუფალი აღმოსავლური, ეპატორის სათევზაო ადგილს, იჯარა და მიეცეს 100 თოფი, რა გორც ჩანს, რუსის ბერებიც თოფ-ზარბაზნებით იღუპებოდნენ ამ რიგათ აპირებენ ჩვენში ქრისტიანების ქადაგებას.

— „სწობ. ფურც.“ პეტერბურგის ატკობინებენ: პირველ მარცხიან მანიფესტს ამნისტიის უკუხეზ. ჰეიქრობენ, დაპატიმრებულს 98 პროცენტის განთავისუფლება.

— 25 თებერვლის ბალტიის რეს. გაგზავნეს ახალი მაშველი რი.

— ფინლიანდიაში გაგზავნეს რეზიდენტების რაზმები.

— დროებით საპატიმროების განადგურება დიდი ფული.

— სასახლის დარაჯთა რიც. გააძლიერეს 300 კაცით.

— ელიან განცხადებას, რომ თაც ხაზინამ უნდა იყოს როს ძრობის დროის ზარალის ანაზრება.

— პარიზიდან დაბრუნებული პონი დაპატიმრეს. მიმისტრი მირიახევი ვაჰონის დაპატიმრ.

დიდ უსართლობას და წინ დალაბას უწყობდნ.

— „ნოვ. ვრ.“ ღვეშით ატბებენ ტფილისიდან რომ ცნო ქუთაისის გუბერნიიაში ძარცვა-ჯის შესახებ ტყუილი და გადაბეჭულიაო. სულთან-კრიმ-გირეი მსახურს თავს ანებებს.

ალაგზედ კანდიდატებად ასახელ

ასწრეს ახალმა ქვეყნებმა, რომ შორს გაუსწრო პაწაწა იაპონიამ. ხი მიხვდა, რომ ბიუროკრატი რეჟიმი ქმნის პრივილეგიებს, ხუნიქსა და ცოდნას, ბევრავს უზიხალხს, აშრობს თვით-მოქმედ აფერხებს ხალხის კულტურას, ჩამოიკას და კეთილ-დღეობას. ხმა იგრძნო, რომ ამ გზით სიარამიერადან შეუძლებელია, რეჟიმს მიყავს იგი დიდუბის ღმელამდე. და ამა მოიწადინა ხმა ბიუროკრატიზმის ქერქის გრობა! მან დაგმო მჩაგვრელი ბანი, მოითხოვა კონტრაოლი მწიფოს მართვა-გამგეობაში.

შეტორტმანდა ხალხის დიდ ზღვა მხურვალე კოლიხილ მტრის ზღვის ნაპირამდე; დაშა ვოლიუტის ნიაგა, იგი დიდ მალე გრიგალად და მოედვასე მეტადრე საოცარის ძლიერა მქედობს იგი სამხრეთსა დასლეთში. აფრიადლ წითელია გაიმართა მიტინგი და დემონსტრაცია, დაიწყა ბოიკოტი და გეგები, გაისმა მწვევეთ „როზგის“

— ნამეტნიკის განკარგულება.
 ავკასიის ნამეტნიკის განკარგულება.
 ით იმ ჯარის კაცთა ოჯახებს,
 რომლებიც ამ მოძრაობის დროს
 დაზარალდნენ, შეეწყობა მიცემათ
 წესით რა წესითაც ომიანობის
 დროს დაზარალბულთა ოჯახებს
 ეძლევათ.

— პროვოკაცია. გუშინ მე-
საპოლიციო უბანში შევიყურეს მ-
თეთ დაჭრილი კაცი, რომელმაც
თავი სთფ. რაიდაბატის მცხოვრ-
თობას ტუმბოსფედ აღიარა. რო-
დღე ზოლიცაში წაყვანეს თათრე-
ლადგობა თავის დაჭრის საქმე-
ში. რა თათარი მომვარდა მე-6 ს-
პოლიციო უბანში და დამპყრობ-

ამ დღეებში ქუთაისის სატუსაღო
დან განათავისუფლეს ერთი თუ
წინად დაკერილი რამდენიმე პოლ
ტიკური დამნაშავე; მათ შორი
ნაფიცი ვეჩილი: მ. ა. ქიქოძე,

ამ საოცარმა ამბებმა მიატო-
უმოლეს ტახტამდე; გამოიცა
ლესი ბოძანება და მანიფესტა-
ხალს დაპირდნ კეთილდღეო-
მიწას, სათათბიროს, თავისუფლ-
და ათას სხვა რამეებს. 17 ოქტ-
ბრის შესწავლამა მანიფესტმა ბე-
მოჰინა გულზედ ნუგეზი და
ძნობინა უსაზღვრო სიხარული, ბე-
ეგონა, თუ გაქრა სამუდამოდ

— ქალაქის გამგეობა უკვე შეე-
გა მზადდება სახელმწიფო სათათ-
როში გასავაჭარ წარმოადგენლე-
მასარჩევად. საარჩევნო სიების შეს-
ტენად ქალაქი გააქვეს ნად ნაწილ-
ცენტრალურ, წყალ-გალმა და მ-
ნაწილებად. ყველ საარჩევ-
უბანს განაგებს საბჭოს მიერ არ-
ული კომისია, რომელიც სამი ხ-
ნისიან შესდგება. ცენტრალ-
საარჩევნო უბანში არჩეულ იქნ-
ე. ი. ჩიკაძე, ნ. მ. ჯანელიძე
ნ. კ. კოკონაშვილი; ჯამბა-
ველი კომისიის თავმჯდომარედ
ნება: წყალ-გალმა უბანში: ი.
მიქელაძე, ფ. ა. რელიგიონი
ა. ს. საყვარელიძე, (უკანასკ-
თივემჯდომარედ); მთის უბანში
ნ. ლორთქიფანიძე (თავმჯდომარე)
დ. ა. ნაზაროვი და ს. ნ. დუმბა-
ძე.

17 ოქტომბრის უმაღლეს
ფესტის მეორე დღესვე გაბატონ
ქუჩებში ხელიდანა ველური
და იწყო თავისუფლათ მხელ
ნაზარდი, ბებეა და კაცის კელ
ოქტომბრის მანიფესტს მოყვა
ისტორიაში უმაღალითო ხა
ვლელა და სისასტიკე, მოყვა
ხლი, მახვილი და განადგურება
ლაზელ უფრო კი დაზიანდენ
ტიის მხარე და ამირანითი

[illegible]

არა ბატონებო! ცდებით სასა-
ჯათ! მთის ჩანჩქერს და ზვირთებელ
მდინარეს ვერ შეაჩერებთ ქვიტკი-
რებით და ლოპე-ყორათი! ხალხის
განებულ მისწრაფებას ვერ შეაჩერებ
შტეკებით და ზარბაზნებით! ზუღ-
განებით ვერ გადაფარებთ გაღვი-
შულ ხალხს ძველი მოწოდების ჩად-
ეს საშუალებანი და კიდევ უა-
სიუც სცადეს სხვაგანაც, მაგრამ
უქმბით ჩაივარა. მთელი ევროპა
ბრძანებული მძლავრად და უძლიერე-
ვანხლად რომის დიდებულთა შაპა-

8.—dj.

ხიდახედ ღარაჟები ისევე ჩხრეკენ ცა-
მელქებს. აქ სატუსაღოში ჟერ-ჟერ-
ბით 92 ზოლიტიკური დამნაშავე.

ერთი ცნობილი პირისაგან „პეტე-
ერტურგის ვაჟების“ თანაშემწეობით
ვაჟებია, რომ სახელმწიფო სათათბი-
როს პირველი სესია იქნება მეტა-
ხან მოკლე. როგორც ვიცით, სახელ-
მწიფო სათათბირო იქნება მოწვე-
ული 27 აპრილს, მაგრამ დიდის აპ-

ნეტა როდის მოედება ბოლო
საშინელ ამბებს?! როდის შეწყდება
ეს სისხლის წარღვნა?! როდის და
რუღდება ეს წითელი წელიწადი?!

[illegible]

სტამბა მიხეილ ეჭვთამესძე ხელაძისა, სოლოლოჯი, პასკევიჩის ქუჩა, საბ. № 3.